

Disney
ALICE
in
ȚARA MINUNILOR

Cuprins

Capitolul 1 Pe urmele Iepurelui Alb	3
Capitolul 2 O călătorie uimitoare	10
Capitolul 3 Ce petrecere ciudată!	19
Capitolul 4 Regatul cărților de joc	28
Să înțelegem textul!	46

© 2016 Disney Enterprises, Inc.

Editura Litera
O.P. 53, C.P. 212, sector 4,
București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;
0752 54 83 72
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro

Traducerea și adaptarea textului:
Aloma Ciomâzgă-Mărgărit

Editor: Vidrașcu și fiii
Copertă și prepress: Andreea Apostol

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Învăț să citesc. Alice în Țara Minunilor; trad.: Aloma
Ciomâzgă-Mărgărit. – București: Litera, 2016
I. Ciomâzgă-Mărgărit, Aloma (trad.)
ISBN 978-606-33-0730-0

087.5

Capitolul 1 Pe urmele Iepurelui Alb

Era o zi frumoasă de primăvară, iar Alice, cocoțată într-un copac mare din grădină, împletea o coroniță din margarete pentru pisica ei Dina. În vremea asta, Anne, sora ei mai mare, îi citea niște povestioare dintr-o carte de istorie.

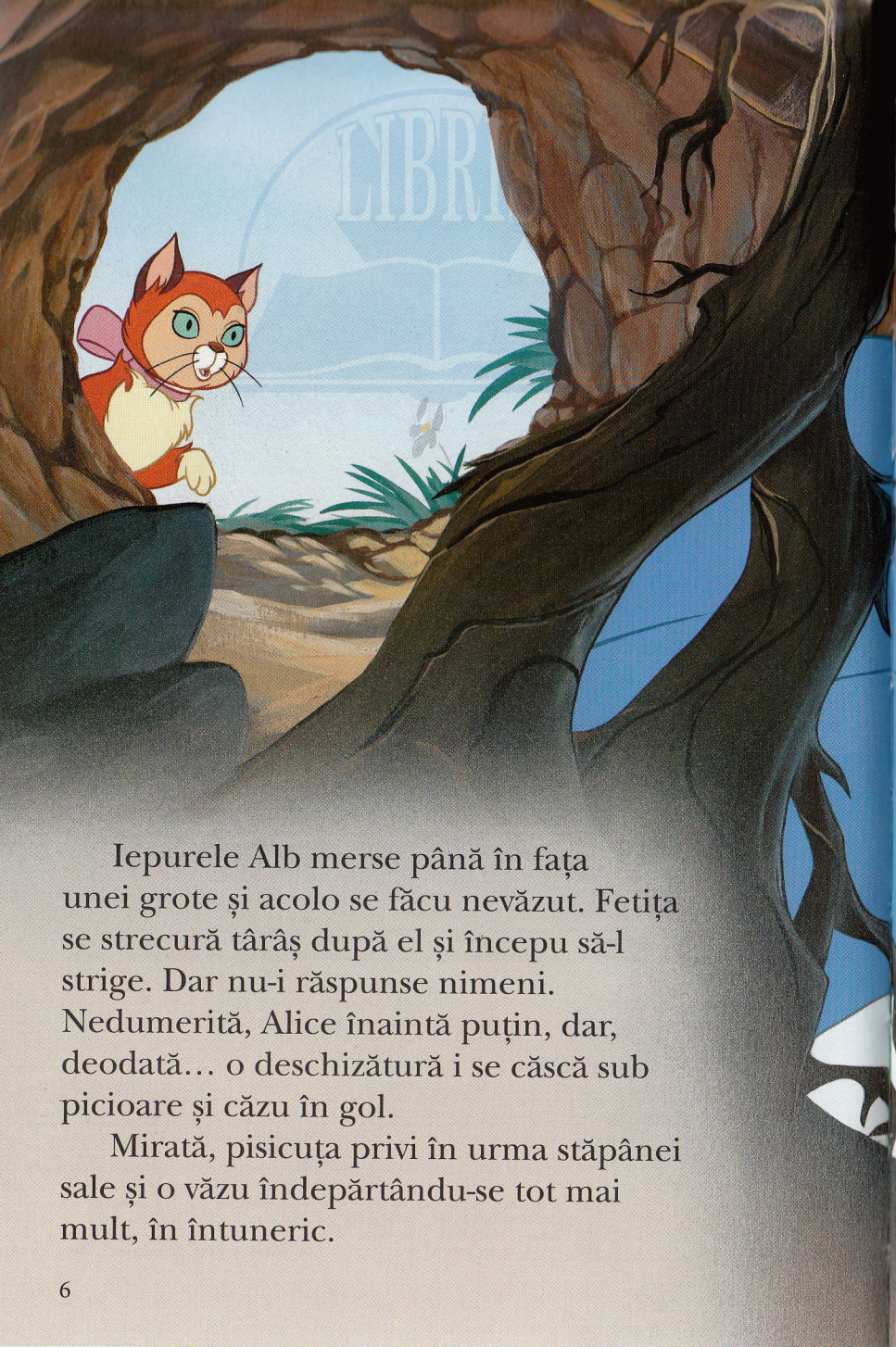

Plictisită de lecția de istorie în aer liber, Alice o luă pe Dina și se furișă în grădină. Era atât de frumos acolo, încât fetița își închipui că se afla pe un tărâm uimitor, unde florile cântau, iar Dina putea vorbi în graiul oamenilor.

În timp ce-și imagina toate aceste lucruri uimitoare, Alice zări un iepure ciudat, cu vestă, papion și un ceas mare de buzunar. Părea grăbit și bombănea întruna că e în întârziere.

Alice îl strigă, dar iepurele n-o auzi, așa că porni pe urmele lui.

Iepurele Alb merse până în fața unei grotte și acolo se făcu nevăzut. Fetița se strecură târâș după el și începu să-l strige. Dar nu-i răspunse nimeni. Nedumerită, Alice înaintă puțin, dar, deodată... o deschizătură i se căscă sub picioare și căzu în gol.

Mirată, pisicuța privi în urma stăpânei sale și o văzu îndepărtându-se tot mai mult, în întuneric.

Din fericire, rochița lui Alice se umflă ca o micuță parașută, așa că pluti lin până jos.

– Adio, Dina! Adio! strigă ea, luându-și rămas-bun de la pisicuță.

Fetița ateriză într-un loc întunecat, dar izbuti totuși să-l zărească pe Iepurele Alb și-l strigă cât o ținea gura. Urecheatul o auzi, se întoarse spre ea, apoi se făcu nevăzut în spatele unei draperii.

